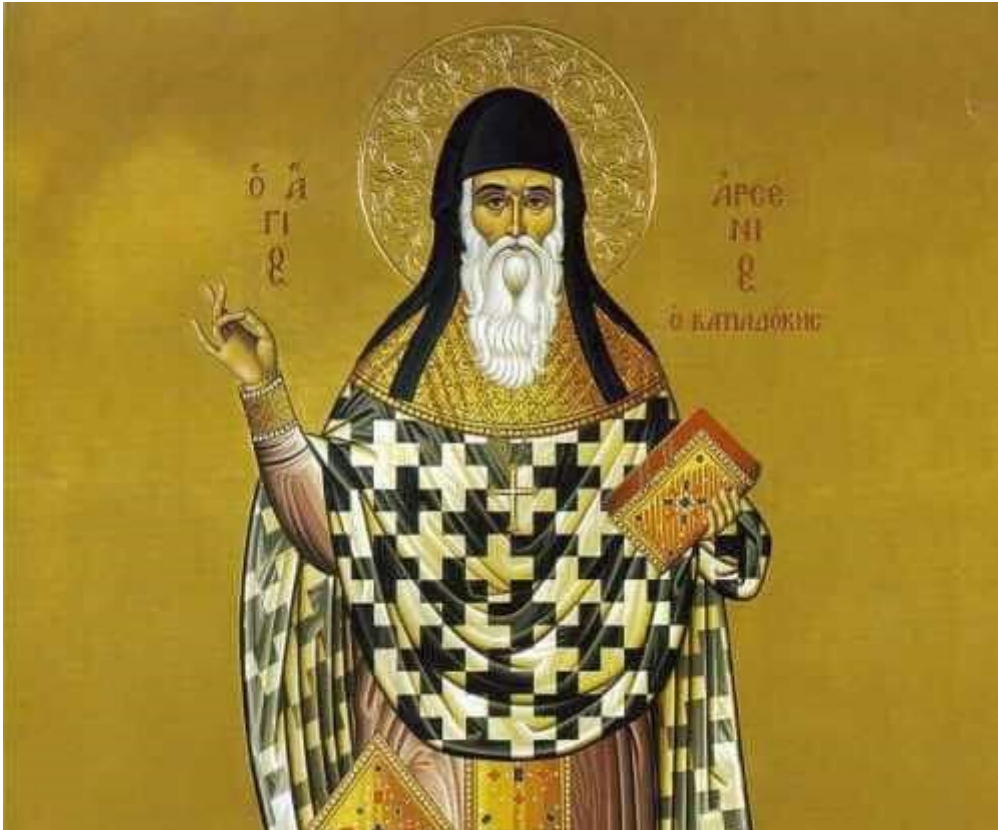

Διήγηση Φαρασιωτών απ' τη Θεσσαλονίκη για τον Άγιο Αρσένιο

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Κάποτε πήγαν τρεις Τούρκοι νά ληστέψουν τόν Χατζηεφεντή. Επειδή άκουγαν ότι τρέχει πολύς κόσμος στον Πατέρα Αρσένιο, νόμιζαν ότι θα έχει πολλά χρήματα, ενώ ο Πατήρ χρήματα ούτε έπιανε στά χέρια του. Οι ληστές, λοιπόν, πήγαν ημέρα Τετάρτη, για να τον βρουν σίγουρα στο κελί του, επειδή είχαν υπόψη τους ότι την Τετάρτη και την Παρασκευή έμενε έγκλειστος στο κελί του.

Οι μεν δυό κλέφτες κάθισαν απ' έξω, ο δε τρίτος, αφού μπήκε από το παράθυρο, άνοιξε την πόρτα του κελιού του καί πέρασε το ένα πόδι μέσα. Ο Πατήρ Αρσένιος εκείνη τήν ώρα διάβαζε την νυχτερινή του ακολουθία και, όταν άκουσε θόρυβο, έριξε μια ματιά προς την πόρτα, τη στιγμή ακριβώς που περνούσε το ένα του πόδι ο ληστής μέσα στο κελί του. Εκείνη η ματιά όμως του Πατρός Αρσενίου, λες και ήταν δυνατό ηλεκτρικό ρεύμα, τον κοκάλωσε, όπως βρισκόταν, με το ένα πόδι μέσα και με το άλλο απ' έξω και οπλισμένο με τα μαχαίρια και τα φυσεκλίκια του. Ο Πατήρ, μετά τη ματιά εκείνη, συνέχισε την ακολουθία του ατάραχος.

Οι άλλοι δυο όμως ληστές που ήταν απ' έξω ανησυχούσαν, γιατί άραγε και θα τους έπαιρνε η ημέρα και μπήκαν και αυτοί. Όταν είδαν τον σύντροφό τους ακίνητο με το ένα πόδι μέσα στο κελί και το άλλο απ' έξω, στο μικρό διάδρομο τους έπιασε

τρόμος. Παρακάλεσαν τότε τον Πατέρα Αρσένιο να τους συγχωρέσει και να λύσει τον σύντροφό τους από εκείνο το αόρατο δέσιμο. Ο Πατήρ Αρσένιος, χωρίς να διακόψει την ακολουθία του, έκανε νόημα (στον ληστή) να φύγει, και έτσι μπόρεσε να λυθεί, και έφυγαν. Οι Τούρκοι αυτοί μετά το ομολογούσαν και στους άλλους Τούρκους αυτό που έπαθαν και έλεγαν: «Αμάν, αμάν· μην πάτε να ληστέψετε τον Χατζηγεφεντή!».